

SMARAGDOVÁ DOSKA V: Obyvateľ Undalu

Často sníval som o pochovanej Atlantíde, stratenej v dobách, ktoré pohltila tma. Z aeónu na aeón si ty jestvovala v kráse, jas svietil skrze temnotu tmy.

Mocný vládca, všetkému pozemskému vládnuci, Pán Zeme v dni Atlantskom. Kráľ národov, majster múdrosti, Svetlo skrze *Suntal*, Strážca Cesty, prebýval vo svojom *Chráme*, Pán Undalu, Svetlo Zeme v dni Atlantskom.

Majster, *On*, z cyklu mimo nás, žijúci v telách ako jeden z ľudí. Nie ako pozemšťan, *On* má pôvod iný, Slnko cyklu, nad ľuďmi pokročilý.

Vedz ty, ó človeče, že Majster *Horlet*, nebol nikdy jedno s deťmi človeka. Ďaleko v čase minulom, keď Atlantída prvý krát nadobudla moc, objavil sa tam jeden s *Kľúčom Múdrosti*, ukazujúc všetkým cestu *Svetla*.

Ukázal všetkým ľuďom cestu naplnenia, cestu Svetla, ktorá plynie medzi ľuďmi. Zvífaziac nad temnotou, vedúc Dušu Človeka nahor k výšinám, ktoré boli v Jednote so Svetlom.

Rozdelil *On* Kráľovstvá na časti. Bolo ich desať, vládli im deti človeka. Nad ďalším postavil *On Chrám*, ktorý však nepostavili deti človeka.

Z *Éteru* vyvolal *On* jeho substanciu, stvámenú a vytvorenú silou *Ytolanu* do foriem, aké *On* vystaval vo Svojej myslí. Mílu za mílou všetko pokrylo ostrov, kúsok po kúsok to naberalo na sile. Čierne, a predsa nie čierne, ale tmavé ako časopriestor, hlboko v jeho srdci *Esencia Svetla*. V okamihu *Chrám* prerástol do bytia, formovaný a tvarovaný *Slovom Prebývajúceho*, vyvolaný z nehmotného v hmotu.

Vystaval *On* potom vo vnútri obrovské komory, naplnil ich útvarmi vyvolanými

z *Éteru*, naplnil ich múdrosťou vyvolanou z Jeho mysle.

Nehmotný bol *On* vo vnútri svojho Chrámu, a predsa bol *On* stvorený k obrazu človeka. Prebývajúci medzi nimi a predsa nebol z nich, zvláštny a tak odlišný bol *On* od detí človeka.

Vyvolil si *On* potom spomedzi ľudí *Troch*, ktorí sa stali jeho bránou. Vyvolil si *On* *Trojicu* z Najvyšších, aby sa stali jeho spojením s *Atlantídou*. Poslovia, ktorí prinášali jeho radu kráľom detí človeka.

Zrodil *On* ďalej iných a učil ich múdrosti; tvoril z nich učiteľov detí človeka. Umiestnil ich *On* na ostrove *Undal*, aby boli pre ľudí učiteľmi *Svetla*.

Každý z tých, ktorí boli takto zvolení, musel sa učiť po roku päť a desať. Iba takto mohli porozumieť, a byť *Svetlom* pre deti človeka. Takto začal jestvovať Chrám, príbytok pre *Pána* človeka.

Ja, *Thoth*, som vždy hľadal múdrosť, hľadajúc v temnote a hľadajúc vo *Svetle*. Dlho vo svojej mladosti šiel som tou cestou, snažiac sa vždy získať novú múdrosť. Až po veľkom snažení, jeden z *Troch*, mi priniesol *Svetlo*. Priniesol mi *On* príkazy *Prebývajúceho*, povolal ma z temnoty do *Svetla*. Priviedol ma *On* pred *Prebývajúceho*, hlboko v *Chráme* pred veľký Oheň.

Tam na veľkom tróne, zočil som *Prebývajúceho*, odetého vo *Svetle* a žiariaceho ohňom. Pokľakol som pred tou obrovskou múdrosťou, cítiac *Svetlo* prúdiace mnou vo vlnách. Začul som potom hlas *Prebývajúceho*: "Ó temnota, vojdí do *Svetla*. Dlho si hľadal cestu k *Svetlu*. Každá duša na *Zemi*, ktorá uvoľní svoje okovy, bude čoskoro oslobodená od otroctva tmy. Z temnoty si povstal vpred, *Svetlo* tvojho cieľa sa priblížilo. Tu budeš prebývať, ako jedno z mojich detí, strážca záznamov zhromaždených múdrosťou, si nástrojom *Svetla* odtiaľ. Buď pripravený vykonať to, čo je potrebné, ochranca múdrosti, napriek vekom temnoty, ktoré majú prísť na deti človeka. Ži tu a pi zo všetkej múdrosti. Tajomstvá a mystériá ti budú odhalené."

Potom som ja odvetil *Pánovi Cyklov*, hovoriac: "Ó *Svetlo*, ktoré zostúpilo k ľuďom, daj mi svoju múdrosť, aby som mohol byť učiteľom ľudí. Daj mi zo svojho *Svetla*, aby som mohol byť slobodný."

Potom ku mne znovu prehovoril *Pán*: "Vek za vekom budeš žiť skrze svoju múdrosť. Áno, keď sa cez *Atlantídu* prevalia vlny oceánu, držiac *Svetlo*, hoci v temnote skryté, pripravený prísť, kedykoľvek budeš zavolaný. Teraz choď a uč sa väčšej múdrosti. Vyrastaj skrze *Svetlo* do CELKU Nekonečna."

Dlho som potom prebýval v *Chráme Prebývajúceho*, až kým som nakoniec bol *Jednotou so Svetlom*.

Nasledoval som potom cestu k hviezdny pláňam, nasledoval som potom cestu

ku *Svetlu*. Hlboko do srdca Zeme nasledoval som cestu, poznávajúc tajomstvá, dole ako aj hore; poznávajúc cestu k *Sieňam Amentí*; poznávajúc *Zákon*, ktorý udržiava v rovnováhe svet. Ku skrytým komorám Zeme prenikol som svojou múdrosťou, hlboko cez zemskú kôru, do cesty, veky skrytej pred deťmi človeka. Odhalila sa predo mnou ešte väčšia múdrosť, až kým som nedosiahol nové poznanie: zistil som, že všetko je súčasťou *VŠETKÉHO*, veľké a ešte väčšie než všetko, čo poznáme. Hľadal som veky srdce *Nekonečna*. Hlboko a ešte hlbšie nachádzal som ďalšie mystériá.

Teraz, keď sa obzriem späť na veky, viem, že múdrosť je bezhraničná, a vekmi neustále narastá, Jedno s *Nekonečnosťou* väčšou než všetko.

Svetlo jestvovalo v starovekej *Atlantíde*. Áno, temnota tiež bola skrytá vo všetkom. Upadali zo *Svetla* do temnoty, niektorí, ktorí povstali medzi ľuďmi do výšin. Stali sa pyšnými kvôli svojim znalostiam, boli hrdí na svoju pozíciu medzi ľuďmi. Ponorili sa hlboko do zakázaného, otvorili bránu, ktorá viedla dolu. Snažili sa získať stále viac znalostí, ale snažili sa priniesť ich zdola nahor.

Ten, kto zostupuje dolu, musí byť v rovnováhe, inak je spútaný nedostatkom nášho *Svetla*. Oni potom otvorili svojimi vedomosťami cesty pre človeka zakázané.

Avšak, vo *Svojom Chráme*, vševidiaci, *Prebývajúci*, leží vo svojom *Agwanti*, zatiaľ čo *Atlantídou Jeho* duša voľne putovala. Videl *On Atlantánov*, ako svojou mágiou otvárajú bránu, ktorá by na Zem priniesla veľkú skazu. Rýchlo letela potom *Jeho* duša naspäť do *Jeho* tela. Povstal *On* zo *Svojho Agwanti*. Povolal *On Troch* mocných poslov. Vydal im príkazy, a dal zničiť svet.

Hlboko pod kôru Zeme, do *Siení Amentí*, rýchlo zostúpil *Prebývajúci*. Zvolal *On* potom sily *Siedmimi Pánmi* ovládané; a zmenili rovnováhu Zeme. Potopila sa *Atlantída* pod tmavými vlnami.

Zničila sa brána, ktorá bola otvorená; zničil sa vchod, ktorý viedol dolu. Všetky ostrovy boli zničené, okrem *Undalu*, a časti ostrova synov *Prebývajúceho*. Zachránil ich *On*, aby boli učiteľmi, *Svetlá* na ceste pre tých, ktorí mali prísť potom, *Svetlá* pre menšie deti človeka.

Zavolať *On* potom mňa, *Thotha*, pred neho, dal mi príkazy pre všetko, čo by som mal spraviť, hovoriac: "Vezmi ty, ó *Thoth*, celú svoju múdrosť. Vezmi všetky svoje záznamy. Vezmi celú svoju mágiu. Choď ďalej, zachovávajúc záznamy, až kým po čase narastie medzi ľuďmi *Svetlo*. *Svetlo* budeš ty po všetky veky, skryté a predsa nachádzané osvietenými ľuďmi. Nad celou Zemou *MY* dávame ti moc, si slobodný dať ju alebo odobrať. Zhromaždi teraz synov *Atlantídy*. Vezmi ich a utečte k ľudu kamenných jaskýň. Utečte do krajiny *Detí z Khému*."

Potom som ja zhromaždil synov *Atlantídy*. Do kozmickej lode som priniesol všetky svoje záznamy potopenej *Atlantídy*. Zhromaždil som všetky svoje sily, mnohé nástroje mocnej mágie.

Potom sme sa zdvihli na krídlach rána. Vzniesli sme sa vysoko nad *Chrám*, zanechajúc za sebou troch a *Prebývajúceho*, hlboko v Sieňach pod Chrámom. Dolu pod vlnami sa potopil veľký *Chrám*, uzavruc cestu k *Pánom Cyklov*. Ale predsa vždy tomu, kto má poznanie, otvorená bude cesta k *Amentí*.

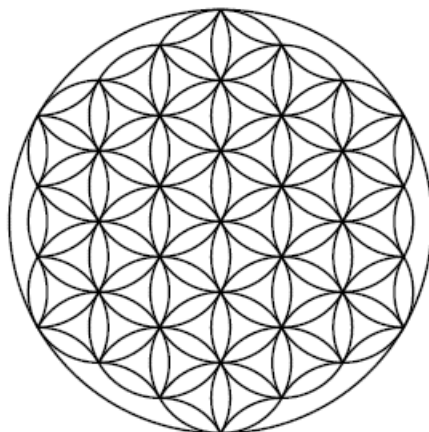
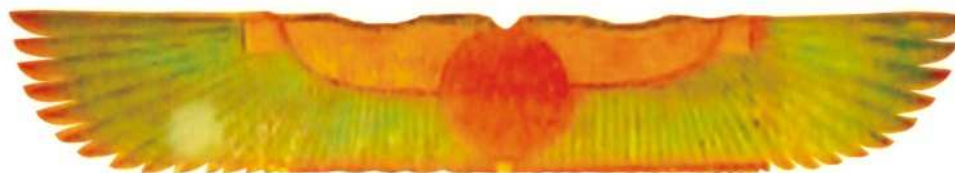
Rýchlo sme potom leteli na krídlach rána, leteli sme do krajiny detí z *Khému*. Tam svojou mocou, premohol som ich a vládol som im. Pozdvihol som ich k *Svetlu*, deti *Khému*.

Hlboko pod skalami, pochoval som svoju vesmírnu loď, čakajúc na dobu, kedy človek bude môcť byť slobodný. Nad vesmírnou loďou vztýčil som znak v tvare leva, a predsa ako človeka. Tam pod obrazom odpočíva moja vesmírna loď, aby bola zrodená, keď to bude potrebné.

Vedz ty, ó človeče, že v ďalekej budúcnosti prídu z hĺbky narušitelia. Potom sa prebud', ty, kto máš múdrosť. Zrod' svoju loď a ľahko ich premôžeš.

Hlboko pod obrazom leží moje tajomstvo. Hľadaj a nájdi v pyramíde, ktorú som postavil. Každé k tomu druhému je *Podstatou*; každé je bránou, ktorá vedie do *Života*. Nasleduj Klúč, ktorý za sebou zanechávam. Hľadaj a vchod do *Života* bude tvoj. Hľadaj v mojej pyramíde, hlboko v chodbe, ktorá sa končí v stene. Použi Klúč Siedmich a cesta sa ti otvorí.

Teraz som ti dal svoju múdrosť. Teraz som ti dal svoju cestu. Nasleduj tú cestu. Rozrieš moje tajomstvá. Ukázal som ti cestu.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnchost.com/ct/Tablet5.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: PH Korektúry: Ptaň, PH